

בשם רבינו מרן ר' דוב בעריש מביאלע זי"ע ויסעו מסוכות ויחנו באיתם אשר בקצה המדבר, סוכות הוא אותיות כוסות, וידוע שטעון שטיפה חי ומלא, היינו להדיח ולשטוף הרע העבר ואז בא בקרבו חיות קדושה ומלא, ומזה בא לבחי' אז איתם ונקיתי, אחרי שהי' ר"ה ויוה"כ ימי הדין ואחריהם סוכות ימי הרצון בחי' אהבה מזה הם עומדים על יסוד חזק ואיתן לשפלות המדבר כי הם עומדים על הקצה שלא התחילו עדיין לעבוד כלל עכלה"ט: ספר שיח שרפי קודש - סוכות

הרבי מקאצק אמר כי שמחה הוא התרחבות הקדושה וע"כ ביו"ט של סוכות שהיא אחר יוהכ"פ שהיא מחילת עונות הוא זמן שמחתנו והבן עכל"ק: ספר שיח שרפי קודש - סוכות

אדומו"ר מסאכטשוב זצ"ל אמר על השלחן שמחת בית השואבה, ההבדל בין שמחה לששון, שמחה הוא פנימית בתוך הכלי כפי מדת הכלי כפי מה שהוא אדם, וששון הוא חוץ להכלי שלא כדרך הכלי ומים אין לה צורה וגוון והוא גם כן חוץ להכלי כיון שאינה מצתמצם בהצורה ומים נקרא תשובה ותשובה הוא גם כן חוץ לדרך הטבע צריך להיות, על כן כתיב ושאבתם מים בששון ע"כ, הנענועים נהג אדמו"ר כהר' ש"ע ואגודת הלולב ג' קשרים עם מה שאוגדין הג' מינים ולא כהרב מליסא בדה"ח שמונה הג' קשרים חוץ מה שאוגדין הג' מינים ובהו"ר קודם התפלה הסירו הטבעת מעל הלולב: ספר שיח שרפי קודש - סוכות

סיפורי צדיקים

מצטער פטור מן הסוכה, ואמר כ"ק הגה"ק מוהרש"ב זצלה"ה מפרשיסחא בזהל"ק "ער האט צער פין דיא סוכה פארלאנגט ניט עהם דער השי"ת, בעווייל פון א מצוה מוז זיין שמחה עכל"ק ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש - סוכות

מצות סוכה ענינה הוא הביטול, לבטל את עצמו בכל ענינים אל השם יתברך ולכן המצטער בישיבתה פטור ממנה, כי צערו מוכיח בו שאינו בבחינת ביטול כי אלמלא כן לא היה מרגיש את הצער כלל, וכיון שכן מה מועילה לו ישיבתו לכן פטור כי אין לו שייכות אל הסוכה: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד י

בשם הרה"ק מקאצק זי"ע, שאמר בזה"ל על הצדיקים שהי' בזמנו, הם יאמרו שרואים בהסוכה את האושפיזין השבעה רועים, איך האב אמונה, אמונה איז קלאהרר וויא ראי'. והבן: ספר שיח שרפי קודש

בשם הה"ק החידושי הרי"ם זצללה"ה מגור, לתרץ קושיות הטור למה אין אנו עושין סוכות בניסן שאז יצאו ממצרים. ותי' כי כתיב ז' ימים תשבו בסוכות למען ידעו דורותיכם וכו'. ונראה מזה כי סוכה צריך דעת, לכן מנעה תורתינו הקדושה אותנו מלעשות בזמנו בניסן. כי כל השנה. מלאים אנו בחטאים. ואין אדם חוטא אא"כ נכנס בו רוח שטות, ואין לנו דעת, אך אחר יוה"כ שנתכפר עונותינו וסוכות ראשון לחשבון עונות ויש לנו הדעת. לכן צוה לנו התורה אז לעשות סוכות אף ששלא בזמנו הוא. ודו"ק: ספר שיח שרפי קודש

ברכת גוט יו"ט און א גוטין קוויטל
שנת גאולה וישועה לנו ולכל ישראל

בשולחן ערוך אורח חיים (סי' תרל"ט סעי' ה', וסעי' ז'), ירדו גשמים הרי זה יכנס לתוך הבית, וע"ש ברמ"א וז"ל, וכל הפטור מן הסוכה ואינו יוצא משם אינו מקבל עליו שכר, ואינו אלא הדיוט. והנה להבין אשר שמענו ונדעם וגם בעיני ראיתי מהצדיקים אנשי מעשה שהיו יושבים בהסוכה אעפ"י שירד עליהם הגשם מאוד, ושמעתי בשם אדמו"ר הרב הצדיק מו' פישל מסטריקאב שירד עליו גשם רב בהסוכה, ואמר הדיוט אקרא ולא אלא מהסוכה. ונראה לע"ד בעזה"י טעם נכון בזה, דהנה הא דפטור מן הסוכה מבואר דהוא מטעם מצטער פטור מן הסוכה, והנה ודאי זה שייך באדם אשר מצטער בירידת גשמים לישב בסוכה וכשהולך לביתו ניצול מהצער הזה ואוכל סעודתו בשמחה אז בודאי פטור מהסוכה, אבל הצדיקים ואנשי מעשה אוהבי מצות ה', מיחלים ומצפים כל השנה לאמר מתי תבא מצוה זו לידי ואקיימנה, דבר בעתו ובזמנו, וכאשר יגיע מצוה לידם ששים ושמחים לעשות רצון קונם, וגשם דולף לא יטרידנם מעשיית המצוה, ואינם מרגישים בנפשם שום צער בעת עשיית המצוה, לצד כלות נפשם וחשקם להמצוה, ואדרבה אם יצאו מהסוכה יהיה להם צער גדול, וכל אוכל תתעב נפשם בעת אוכל בביתם, ודאי מדינא הם מחויבים לישב בסוכה, דהא איתא ברמ"א סימן תר"מ סעיף ד' וז"ל, ואין המצטער פטור אלא אם ינצל מהצער בכניסתו לבית, וכל שכן הכא דיש להם יותר צער כשיוצאין מן הסוכה, ובשעת ישיבתם בסוכה לא יחשב להם שום דבר לצער כהנ"ל: **וגם מצאתי** אחר כך בספר זכור לאברהם בשם כמה תשובות,

על התורה ועל העבודה

שגם אם יושב בהסוכה בשעת ירידת גשמים מקבל שכר רק שאינו מקבל שכר כמצוה ועושה, אלא כאינו מצוה ועושה, וראיה הא איתא בגמרא (קידושין ל"א ע"א) גדול המצוה ועושה ממי שאינו מצוה ועושה, שמע מינה דשאינו מצוה ועושה נמי מקבל שכר רק שהמצוה ועושה הוא גדול ממנו, וגם מצינו בנשים שפטורות ממצות עשה שהזמן גרמא ואפילו הכי מברכת עליהן (עי' תוס' ר"ה ל"ג ע"א ד"ה הא ר"י), ומצינו (עירובין צ"ו ע"א) במיכל בת שאול שהניחה תפילין ע"ש. ונראה שבזה מדויק לשון הרמ"א אינו מקבל עליו שכר, ולא כתב אינו מקבל שכר, אלא הכונה אינו מקבל עליו כמצוה ועושה, וגם הלשון ואינו אלא הדיוט דהוה ליה למימר והוא הדיוט, אלא גם כן הכונה ואינו כמצוה ועושה אלא הדיוט פירוש כאינו מצוה. ועיין שם עוד ברמ"א שם שכתב כעבד שמזג כוס לרבו כו', והוא כמו למשל אם העבד הוא שוטה יוצא מיד לחוץ ברוגז וזעם, אבל עבד החכם עומד על משמרתו אולי יצטרך לו עדיין האדון יהא מוכן מיד לשרתו, ועל ידי זה יתפייס אדונו ויתרצה לו, ומתורץ בזה קושית התוס' על מאמרם ז"ל (ע"ז ג' ע"א) כי לעתיד לבא ינתן לאומות העולם מצות סוכה ומוציא הקב"ה חמה מנרתיקה ויבעטו בה ע"ש: ספר בית יעקב

...ונראה לתרץ, דאיתא בגמרא (תנחומא אמור, כ"ב) 'ולקחתם לכם ביום הראשון' (ויקרא כ"ג, מ'), וכי ראשון הוא וכו', אלא ראשון לחשבון עונות. שלכאורה אין לו ביאור, כאשר האריכו למעניתם המפרשים הקדמונים (עי' ט"ז ריש סי' תקפ"א).

והנראה, כי באמת נכון הדבר שבימים האלו מראש השנה עד יום הכפורים, כל איש ואיש בוודאי עיניו פקוחות על כל דרכיו לשוב אל ה', איש לפי שכלו יהולל, ולפי מדריגתו מפחד ה' ומהדר גאונו בקומו לשפוט הארץ, כי קרוב יום ה', ומי יכול להצטדק בדין, ומי הגבר אשר לא ירא, ואיזהו נפש אשר לא תעונה, כי יבוא להיות נשפט לפני שופט כל הארץ על כל מעשיו, הלא החרד על דבר ה' יעשה במרום הר שכלו לתקן את אשר עוות, והתשובה נקרא 'תשובה מיראה'. ואחר יום הכפורים כשעוסקין במצות סוכה ולולב וד' מינים, וצדקה כיד ה' הטובה בנדבה, וחיבה לעבוד את עבודת ה' בשמחה וטוב לב, אזי התשובה הזאת 'תשובה מאהבה'.

וידוע מאמר חכמינו ז"ל (יומא פ"ו, ב') שעל ידי תשובה מיראה הזדונות נהפכו לשגגות, ועל ידי תשובה מאהבה הזדונות נהפכו לזכיות, כאשר איתא שם. והקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו הרוצה בתקנת השבים לפניו באמת ובאהבה, כאמור (נוסח תפילת ימים הנוראים) ולא תחפוץ במות המת כי אם בשובו מחטאיו וחיה, על כן בחג הזה שאנו באים לחסות בצל ש-די, על ידי מצות ומעשים טובים מאהבת השם יתברך, אז מונה העונות לידע כמה מצות יהיו חילוף העונות. מה שאין כן עד סוכות דהוא מיראה אזי לא ימנה כלל, שעדיין הם שגגות. אמנם בסוכות שאז הוא מאהבת השם, אז השם יתברך מונה וסופר העונות, כדי שיתהפכו לזכיות ויהיו מליצים טובים על ישראל. וזהו פירוש 'ראשון הוא', שנקרא החג הזה ראשון, כי לו משפט להקרא ראשון על שיש בו מעלת חשבון העונות. ואזי הוא משפיע לנו טובה וברכה כאשר רצונו יתברך להשפיע תמיד, כי יותר ממה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה כו' (עי' פסחים קי"ב, א').

ספר קדושת לוי - שבת תשובה

לשבת חוה"מ סוכות:

שבת בחוה"מ סוכות אמר החי' הרי"מ זי"ע שבת הבא מיו"ט לא צריך להתעורר שהיו"ט הוא המעורר ועושה מקום לשבת ולכן אין אומרים כל כך, משא"כ בשבת דעלמא דבא מחול לקודש, ואיתא בזוה"ק לעשות את השבת לדורותיכם ששבת מבקש דירת ישראל ובסוכות ישראל יושבין בדירת הישראלי וכמו שנאמר למען ידעו דורותיכם: ספר שיח שרפי קודש - סוכות

מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש, דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת. נראה שהחכם מכל אדם מהבל זאת מה שדרך בני אדם לעמול ולאסוף הון, באמרם כי רצונם להניחם לבניהם אחריהם לירושת עולם, כי גם זה הבל ורעות רוח, כי מעשיהם יקרבום ומעשיהם ירחקום. וזה מה יתרון לאדם בכל עמלו, ואם תאמר דור הולך ודור בא, ור"ל למען בניהם אחריהם, לזה אמר והארץ לעולם עומדת, ירצה ע"ד שכתוב ביצחק (בראשית כ"ו, י"ב) ויזרע יצחק בארץ ההוא ובשנה ההוא וימצא מאה שערים ויברכהו ה', ופרש"י הארץ קשה והשנה קשה עכ"ז ברכהו ה' עבור צדקתו, וזהו והארץ ר"ל שפע הארץ, לעולם עומדת, ר"ל לערך יושבי עולם כך היא עומדת אם טובים מעשיהם ונתנה הארץ יבולה (ויקרא כ"ו, ד'), ואם להיפוך חלילה ועצר את השמים כו' והאדמה לא תתן את יבולה (דברים י"א, י"ז), ואם כן מה לו לדאוג ולעמול להרבות הון עבור בניו אחריו אשר הכל תלוי כפי מעשיהם הטובים המה אם לאו ח"ו ולפיהן יהי' הצלחתם: ספר בית יעקב - (קהלת א' ג' - ד'):

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk620@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לע"נ זקיני הרה"ח ר' נפתלי הערצל בן ר' אברהם משה ז"ל
הנקרא "דאָקטער בורשטין" - רופא בשר, רוח ונפש
נלב"ע הושענא רבה תשכ"ט - תנצב"ה
דבוק בצדיקי וגדולי דורו, צדק ותמים במעשיו, פזר ונתן לנצרכיו, בנין וחתנין רבנן וי"ש

Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" years 5769, 5770, 5775, 5778,
And the new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]
are now in print, to order call 1-919-459-5858, or 1-844-212-0689